

РЕШЕНИЕ

№ 3155

гр. София, 18.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **3111** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

***Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал.
3, пр. последно от ЗСПЗЗ.***

Образувано е по касационна жалба на **СОФИЙСКА РАЙОННА
ПРОКУРАТУРА** срещу **РЕШЕНИЕ** от 06.05.2009г. на **СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ**, 47 състав,
постановено по гр. дело № 23464/2006г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и необоснованост на
съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на
материалния закон. Касаторът твърди, че правото на собственост върху
зеделския имот в землището на язовир И, местността „Росуляка” с площ
от 3.300 дка не е следвало да се възстанови на наследниците на Й П. Г., тъй
като имотът представлявал публична държавна собственост и в този
смисъл решението на органа по поземлена собственост се явява нищожен
административен акт. Претендира се от съда да постанови съдебно
решение, с което да отмени **РЕШЕНИЕ** от 06.05.2009г. на **СРС,
ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ**, 47 състав, постановено по гр. дело №

23464/2006г. и прогласи нищожността на РЕШЕНИЕ № 13434/15.11.2002 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” – П..

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – П., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни – Д. Й. П. и В. Й. Г., редовно призовани, в писмено становище по делото оспорват жалбата и считат същата за неоснователна.

Заинтересованите страни – Х. А. С., А. Х. С., Д. Х. И., Р. ТОДОРОВА Г., В. И. Г. и Й. И. С., редовно призовани, не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 06.05.2009г., постановено по гр. дело № 23464/2006г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 47 състав е ОТХВЪРЛИЛ протеста на СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА за прогласяване на нищожността на РЕШЕНИЕ № 13434 от 15.11.2002г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - П. в частта, с която е възстановено правото на собственост на наследниците на Й. П. Г. по преписка по заявление В. № 3434/18.02.1992 г. за имот № 000556 с площ от 3.300 дка, девета категория, находящ се землището на язовир И, местността „Росулята”.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 47 състав.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността на Решение № 13434 от 15.11.2002г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” – П. се е свеждал до обсъждане на онези законови критерии, които водят до опорочаване на воляизявлението на административния орган под формата на нищожност. Предметът на гр. дело № 23464/2006г. е бил очертан единствено от искането за обявяване на нищожността на оспорения административен акт, тъй като реда за неговото оспорване по съдебен ред е бил преклудирал с оглед изтичане на законоустановения 14-дневен срок за сезиране на съда,

независимо от обстоятелството, че въведените в протеста твърдения и основания не касаят действителността на решението на Общинска служба по „Земеделие и гори” – П., а неговата законосъобразност. В процесния сбучай първоинстанционният съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е изследвал несъответствието на обжалваното решение с нормите на материалния и процесуалния закон, но този факт не рефлектира върху правилността на крайния правен извод за неоснователност на подадения протест от СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА.

За да е законосъобразен един административен акт на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици. В процесния случай следва да се има предвид, че решенията на Общинските служби по „Земеделие” са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено заявление по реда на чл. 11, ал. 1 във вр. с чл. 12, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Законодателят е определил компетентността на Общинските служби по „Земеделие” в нормите на чл. 33 от ЗСПЗЗ и чл. 60, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В съответствие с цитираните разпоредби настоящата касационна инстанция намира, че РЕШЕНИЕ № 13434 от 15.11.2002г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” – П. е издадено от компетентен административен орган по смисъла на действащия към момента на постановяване на акта чл. 6, ал. 1 от ЗАП /отм./, в пределите на неговата материална компетентност, поради което не е налице порок на формираното воляизявление. Приетото от първоинстанционния съд в тази насока становище изцяло се споделя и припокрива с правните доводи на настоящия съдебен състав.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че при постановяване на РЕШЕНИЕ № 13434 от 15.11.2002г. Общинската служба по „Земеделие” – П. не е допуснала нарушение на формата, в която е следвало да издаде изискуемото по закон решение /чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ/ и същото съдържа нормативно установените реквизити по чл. 15, ал. 2, т. 1 – т. 6 от ЗАП

/отм./. Липсва нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено, така че да опорочи воляизявлението на административния орган и да го направи нищожно.

За пълнота на изложеното следва да се има предвид, че настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на първоинстанционния съд във връзка с наведените от касатора доводи относно законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 13434 от 15.11.2002г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” – П.. Както и правилно е отбелязал първоинстанционният съд със Закона за водите /чл. 13, ал. 1, т. 1 във вр. т. 19 от Приложение № 1 и чл. 15/ за публична държавна собственост са обявени язовир И и земите, заети от най-вътрешния пояс на санитарно-охранителните зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване, публична държавна собственост. Безспорно се установява от приетите по делото и неоспорени от страните единична и тройна съдебно-техническа експертиза, че съгласно действащите във времето подзаконови нормативни актове – Наредба № 3/2000 г., Наредба № 1/1974 г. и Наредба № 2/1989 г., касаещи санитарно-охранителната зона около водоизточници, процесният имот № 000556 не попада в пояс I, респ. зона „А” на санитарно-охранителната зона около язовир И, т. е. имотът не попада върху терен, който може да се счита публична държавна собственост.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 06.05.2009г. на СРС, ГК, 47 състав по гр. дело № 23464/2006г., с което е бил отхвърлен протеста за обявяване на нищожността на РЕШЕНИЕ № 13434 от 15.11.2002г. на Общинска служба по ”Земеделие и гори” – П. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав** на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 06.05.2009г.,
постановено по гр. дело № 23464/2006г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 47 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не
подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.